

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS(trešā palāta)

2015. gada 14. janvārī*

Lietas nodošana atpakaļ pēc nolēmuma atcelšanas — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret konkrētām personām un organizācijām, kas ir saistītas ar Osamu bin Ladenu, Al-Qaida tiklu un Taliban — Regula (EK) Nr. 881/2002 — Personas, kas iekļauta Apvienoto Nāciju Organizācijas iestādes izveidotā sarakstā, līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Šīs personas vārda iekļaušana Regulas (EK) Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Termins prasības celšanai — Pārsniegums — Atvainojama maldība — Pamattiesības — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Tiesības uz īpašumu — Tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību

Lietā T-127/09 RENV

Abdulbasit Abdulrahim, ar dzīvesvietu Londonā (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *P. Moser, QC, E. Grieves, barrister, H. Miller un R. Graham, solicitors*,

prasītājs,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *E. Finnegan un G. Étienne*, pārstāvji,

un

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *E. Paasivirta un G. Valero Jordana*, pārstāvji,

atbildētājas,

sākotnēji par, pirmkārt, prasību daļēji atcelt Padomes 2002. gada 27. maija Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tiklu un *Taliban*, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecinā uz Afganistānas *Taliban* līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu (OV L 139, 9. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2008. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 1330/2008, ar kuru 103. reizi groza Regulu Nr. 881/2002 (OV L 345, 60. lpp.), vai pēdējo minēto regulu, ciktāl tā attiecas uz prasītāju, un, otrkārt, par prasību atļūdzināt kaitējumu, kas ar šiem tiesību aktiem viņam esot nodarīts.

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Papasavvs [S. Papasavvas]*, tiesneši *N. Dž. Forvuds [N. J. Forwood]* (referents) un *E. Biēlūns [E. Bieliūnas]*,

* Tiesvedības valoda – angļu.

sekretāre S. Spiropula [*S. Spyropoulos*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 4. februāra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture un tiesvedība pirms lietas nodošanas atpakaļ

- 1 2008. gada 21. oktobrī prasītāja *Abdulbasit Abdulrahim* vārds tika iekļauts sarakstā, kuru bija sagatavojusi Sankciju komiteja, kas izveidota ar ANO Drošības padomes 1999. gada 15. oktobra Rezolūciju 1267 (1999) par situāciju Afganistānā (turpmāk tekstā attiecīgi – “Sankciju komitejas saraksts” un “Sankciju komiteja”). Par šo pievienošanu tika paziņots Sankciju komitejas 2008. gada 23. oktobrī publicētajā preses paziņojumā SC/9481.
- 2 Ar Komisijas 2008. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 1330/2008, ar kuru 103. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban* (OV L 345, 60. lpp.), *A. Abdulrahim* vārds tika pievienots to personu un organizāciju sarakstam, kuru līdzekļi un saimnieciskie resursi ir iesaldējami atbilstoši Padomes 2002. gada 27. maija Regulai (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecinā uz Afganistānas *Taliban* līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu (OV L 139, 9. lpp.) (turpmāk tekstā – “strīdīgais saraksts”).
- 3 Regulas Nr. 1330/2008 pielikuma 1. punktā minētais pievienotais ieraksts bija pamatots šādi:
“[...] Cita informācija: a) [...]; b) Iesaistīts līdzekļu piesaistē organizācijai *Libyan Islamic Fighting Group*; c) bija augstu stāvoša persona [*Libyan Islamic Fighting Group*] Apvienotajā Karalistē; d) saistīts ar *Sanabel Relief Agency* direktoriem *Ghuma Abd'rabbah*, *Taher Nasuf* un *Abdulbaqi Mohammed Khaled* un [citiem] [*Libyan Islamic Fighting Group*] locekļiem Apvienotajā Karalistē, ieskaitot *Ismail Kamoka*, kas ir augsta ranga persona [*Libyan Islamic Fighting Group*] [...] Apvienotajā Karalistē, un kurš ir notiesāts un kuram piespriests sods Apvienotajā Karalistē 2007. gada jūnijā par terorisma finansēšanu.”
- 4 Regulas Nr. 1330/2008 preambulas 5. apsvērumā ir norādīts, ka, “tā kā [Sankciju komitejas] sarakstā nav norādītas attiecīgo fizisko personu pašreizējās adreses, *Oficiālajā Vēstnesī* ir jāpublicē paziņojums, lai attiecīgās personas varētu sazināties ar Komisiju, un tā savukārt attiecīgajām personām darīs zināmus iemeslus, kas ir šīs regulas pamatā, dos tām iespēju izteikt savas piezīmes par šiem iemesliem un pārskatīs šo regulu, ņemot vērā šīs piezīmes un iespējamo papildinformāciju”. Attiecīgais paziņojums tika publicēts *Oficiālajā Vēstnesī* 2008. gada 30. decembrī (C 330, 106. lpp.).
- 5 Ar prasības pieteikumu, kura parakstītais oriģināls Vispārējās tiesas kancelejā tika saņemts 2009. gada 15. aprīlī, *A. Abdulrahim* pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju ir cēlis prasību būtībā, pirmkārt, atcelt Regulu Nr. 881/2002, kas grozīta ar Regulu Nr. 1330/2008, vai pēdējo minēto regulu, ciktāl šie tiesību akti uz viņu attiecas, un, otrkārt, atlīdzināt kaitējumu, kas esot radies šo tiesību aktu pieņemšanas dēļ. Šī prasība tika reģistrēta ar numuru T-127/09.

- 6 Uzzinādama A. *Abdulrahim* adresi no paziņojuma par prasības pieteikumu, Komisija ar 2009. gada 3. jūlija vēstuli viņam paziņoja pamatojumu viņa iekļaušanai strīdīgajā sarakstā. Šīs vēstules pielikuma “Iekļaušanas pamatojums” (turpmāk tekstā – “pamatojuma izklāsts”) teksts ir šāds:

“*Abdulbasit Abdulrahim* [...] ir ticis iekļauts [Sankciju komitejas sarakstā] 2008. gada 21. oktobrī, piemērojot [ANO Drošības padomes] Rezolūcijas 1822 (2008) 1. un 2. punktu, kā persona, kas iesaistīta *Libyan Islamic Fighting Group (LIFG)* finansēšanā, šīs organizācijas aktu vai darbību organizācijā, atvieglošanā, sagatavošanā vai izpildē, kas īstenota saistībā ar šo organizāciju, tās vārdā vai tās labā, vai arī tās atbalstam.

Papildu informācija *Libyan Islamic Fighting Group (LIFG)* [...] ir radikālo islāmistu grupa, kas izveidota 1990. gadā. [*Libyan Islamic Fighting Group*] sākotnējais mērķis bija aizstāt pulkveža Kadāfi [*Kadhafi*] režīmu ar stingru islāmisku valsti. 1990. gados [*Libyan Islamic Fighting Group*] ir organizējusi vairākas operācijas Libijā, tostarp pulkveža Kadāfi slepkavības mēģinājumu 1996. gadā. Pēc Libijas valdības rīcības, kuras rezultātā miruši vai tikuši apcietināti vairāki [*Libyan Islamic Fighting Group*] locekļi, daudzi [*Libyan Islamic Fighting Group*] locekļi pameta Libiju. 2007. gada 3. novembrī [*Libyan Islamic Fighting Group*] formāli saplūda ar *Al-Qaida*. Saplūšana tika paziņota džihādistu interneta vietnē, kas pieder *Al-Qaida* (mēdiju grupa *Al-Saheb*). Saplūšana tika paziņota ar diviem video klipiem: pirmajā – to paziņoja *Al-Qaida* otrais komandieris *Ayman Al-Zawahiri*, otrajā – *Abu Laith Al Libi*, kas tolaik bija svarīgs [*Libyan Islamic Fighting Group*] loceklis, svarīgs mudžahedīnu vadītājs un *Al-Qaida* treneris Afganistānā, kurš tika nogalināts ar ASV raķetes šāvienu 2008. gada janvārī. [*Libyan Islamic Fighting Group*] ir *Al-Qaida* kustības daļa, kas turpina apdraudēt pasaules mieru un drošību. Līdz ar to 2001. gada 6. oktobrī ANO pievienoja [*Libyan Islamic Fighting Group*] savam organizāciju, kas ir saistītas ar *Al-Qaida*, konsolidētajam sarakstam. [*Libyan Islamic Fighting Group*] no 2005. gada 14. oktobra tika aizliegta kā teroristu organizācija Apvienotajā Karalistē atbilstoši 2000. gada Terorisma aktam [*Terrorism Act 2000*]. Apzinātas iesaistīšanās organizācijā, kas ir saistīta ar *Al-Qaida* un tās teroristiskajām darbībām, dēļ [*A. Abdulrahim*] atbilst iekļaušanas, ko veic [Sankciju komiteja], kritērijiem. Atbilstoši Apvienotās Karalistes valdības rīcībā esošajai informācijai *Abdulbasit Abdulrahim* tiek uzskatīts par radikālu islāmistu, kas ir iesaistīts darbībās, kurām ir saistība ar terorismu. Iepriekš viņš ir ieņēmis augstus amatus *Libyan Islamic Fighting Group* un joprojām cieši kontaktējas ar augstu stāvošām personām [*Libyan Islamic Fighting Group*] Apvienotajā Karalistē. Viņš ir cieši saistīts ar direktoriem glābšanas aģentūrā *Sanabel* – Libijas labdarības organizācija, kuru ANO ir iekļāvusi sarakstā kā līdzekļu devēju [*Libyan Islamic Fighting Group*] [...]. Tāpat viņš ir cieši saistīts ar *Ghuma Abd'rabbah*, *Tahir Nassuf* un *Abdulbaqi Mohammed Khaled*, attiecībā uz kuriem šobrīd notiek ANO iekļaušanas sarakstā procedūra [...]. *A. Abdulrahim* cieši sabiedrotie tostarp ir *Ismail Kamoka*, [*Libyan Islamic Fighting Group*] vadītājs Apvienotajā Karalistē. 2007. gada 11. jūnijā *I. Kamoka* ir atzinis sevi par vainīgu Apvienotajā Karalistē apsūdzībās, kas viņam tikušas izvirzītas par “nolīguma noslēgšanu vai iesaistīšanos nolīgumā, lai nodotu trešās personas rīcībā mantu, pārkāpjot *Terrorism Act 2000* 17. pantu”. Nodarījuma detaļas bija tādas, ka *I. Kamoka* kopā ar divām personām “2005. gada 3. oktobrī vai pirms tam bija noslēdzis nolīgumu vai bija iesaistīts nolīgumā, pēc kura manta tika nodota vai tai bija jātiek nodotai citām personām, zinot vai pastāvot pamatotiem iemesliem nojaust, ka šī manta tiks vai varētu tikt izmantota terorisma mērķiem”. *I. Kamoka* tika piespriests cietumsods uz trim gadiem un deviņiem mēnešiem. [...]” [Neoficiāls tulkojums]

- 7 Komisijas šādi paziņotais pamatojums atbilst “pamatojuma kopsavilkumam”, kas ir pievienots vēstulēm, kuras A. *Abdulrahim* nosūtījusi Ziemeļīrijas un Lielbritānijas Apvienotās Karalistes Ārlietu un *Commonwealth* ministrija (*UK Foreign and Commonwealth Office*, turpmāk tekstā – “FCO”) 2008. gada 5. novembrī un 2009. gada 23. februārī. Tāpat tas atbilst “pamatojuma kopsavilkumam”, kas bija A. *Abdulrahim* iekļaušanas Sankciju komitejas sarakstā, kurš ticis publicēts 2009. gada 9. martā, pamatā.
- 8 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 30. jūlijā, Komisija izvirzīja iebildi par nepieņemamību saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 114. pantu.

- 9 *A. Abdulrahim* atbildēja uz Komisijas 2009. gada 3. jūlija vēstuli ar savu advokātu 2009. gada 19. augusta vēstuli, kurai bija pievienoti vairāki pielikumi, lai atspēkotu Komisijas apgalvojumus.
- 10 Ar Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2009. gada 17. decembra rīkojumu iebilde par nepieņemamību tika pievienota lietai pēc būtības un lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana tika atlikta.
- 11 Ar Vispārējās tiesas septītās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 26. oktobra rīkojumu *A. Abdulrahim* tika piešķirta juridiskā palīdzība un *J. Jones* un *M. Arani* tika iecelti par viņa pārstāvjiem. Ar Vispārējās tiesas septītās palātas priekšsēdētāja 2010. gada 14. aprīļa rīkojumu minētais 2009. gada 26. oktobra rīkojums tika grozīts, ieceļot *J. Jones* un *M. Arani* par advokātiem, lai palīdzētu *A. Abdulrahim*. Saskaņā ar šī jaunā rīkojuma rezolutīvās daļas 2) punktu *H. Miller* un *E. Grieves* no 2010. gada 11. marta tika iecelti par advokātiem, kas ir pilnvaroti pārstāvēt *A. Abdulrahim*.
- 12 Ar 2010. gada 3. marta lēmumu Vispārējās tiesas septītās palātas priekšsēdētājs atteicās pievienot lietas materiāliem Padomes “papildu iebildumu rakstu”, kas Vispārējās tiesas kancelejā saņemts 2010. gada 5. februārī. Padome iebilda pret šo lēmumu 2010. gada 16. marta vēstulē.
- 13 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs, sākot ar jauno tiesas gadu, tika mainīts, tiesnesis referents tika norīkots uz otro palātu, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.
- 14 2010. gada 22. decembrī Sankciju komiteja nolēma svītrot *A. Abdulrahim* vārdu no sava saraksta.
- 15 2011. gada 6. janvārī *A. Abdulrahim* advokāti rakstveidā lūdza Komisiju svītrot viņa uzvārdu no strīdīgā saraksta.
- 16 Ar Komisijas 2011. gada 18. janvāra Regulu (ES) Nr. 36/2011, ar ko 143. reizi groza Regulu Nr. 881/2002 (OV L 14, 11. lpp.), *A. Abdulrahim* vārda ieraksts tika svītrots no strīdīgā saraksta.
- 17 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā saņemts 2011. gada 9. martā, *A. Abdulrahim* iesniedza pieteikumu par papildu juridisko palīdzību atbilstoši Reglamenta 94. pantam, lai uzturētu prasību. Ar Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2011. gada 10. jūnija rīkojumu šis lūgums daļēji tika apmierināts.
- 18 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā saņemta 2011. gada 27. jūlijā, Komisija Vispārējai tiesai iesniedza Regulas Nr. 36/2011 kopiju.
- 19 Ar Vispārējās tiesas kancelejas 2011. gada 17. novembra vēstuli lietas dalībnieki tika aicināti rakstveidā izteikties par sekām, kādas, it īpaši ņemot vērā prasības priekšmetu, rada Regulas Nr. 36/2011 pieņemšana. Tie šo lūgumu izpildīja noteiktajā termiņā.
- 20 Ar 2012. gada 28. februāra rīkojumu (turpmāk tekstā – “rīkojums par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas”) Vispārējā tiesa (otrā palāta) nolēma izbeigt tiesvedību saistībā ar prasību atcelt tiesību aktu pirms sprieduma taisīšanas, un līdz ar to nav iepriekš jāspriež par tās pieņemamību. Vispārējā tiesa noraidīja prasību par zaudējumu atlīdzību kā katrā ziņā acīmredzami nepamatotu. Tāpat Vispārējā tiesa, pirmkārt, sadalīja tiesāšanās izdevumus saistībā ar prasību atcelt tiesību aktu un, otrkārt, piesprieda *A. Abdulrahim* atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kas attiecas uz prasību par zaudējumu atlīdzību.
- 21 Ar prasības pieteikumu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 13. maijā, *A. Abdulrahim* ir cēlis apelāciju par rīkojumu par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas.
- 22 Ar 2013. gada 28. maija spriedumu *Abdulrahim/Padome* un Komisija (C-239/12 P, turpmāk tekstā – “spriedums par lietas nodošanu atpakaļ”) Tiesa atcēla rīkojumu par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas, ciktāl tajā tika nolemts, ka ir jāizbeidz tiesvedība par prasību atcelt tiesību aktu,

un nodeva lietu atpakaļ Vispārējai tiesai *A. Abdulrahim* prasības atcelt tiesību aktu jaunai izskatīšanai, atliekot lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu. Tiesa būtībā uzskatīja, ka, secinādama, ka *A. Abdulrahim* bija zaudējis interesi celt prasību tiesā pēc tam, kad tika pieņemta Regula Nr. 36/2011, Vispārējā tiesa bija pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi pēc lietas nodošanas atpakaļ

- 23 Lieta tika nodota izskatīšanai Vispārējās tiesas otrajai palātai. Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs, sākot ar jauno tiesas gadu, tika mainīts, tiesnesis referents tika norīkots uz trešo palātu, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.
- 24 Atbilstoši Reglamenta 119. panta 1. punktam lietas dalībnieki ir iesnieguši rakstveida procesuālos rakstus ar apsvērumu izklāstu.
- 25 Savos apsvērumos, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2013. gada 13. augustā, *A. Abdulrahim* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt Regulu Nr. 1330/2008, ciktāl tā attiecas uz viņu;
  - piešķirt viņam atlīdzību par tiesāšanās izdevumiem, kas saistīti ar tiesvedību Vispārējā tiesā – gan pirms, gan pēc tam, kad Tiesa nodevusi lietu atpakaļ, un katrā ziņā – ar tiesvedību Tiesā.
- 26 Savos apsvērumos, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2013. gada 30. septembrī, Padome lūdza Vispārējo tiesu noraidīt prasību atcelt tiesību aktu kā nepieņemamu un piespried *A. Abdulrahim* atlīdzināt šīs instances tiesāšanās izdevumus.
- 27 Savos apsvērumos, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2013. gada 27. septembrī, Komisija lūdza Vispārējo tiesu atzīt prasību atcelt tiesību aktu par nepieņemamu un piespried *A. Abdulrahim* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 28 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa (trešā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu un Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros aicināja atbildētājas vajadzības gadījumā iesniegt visu informāciju un visus pierādījumus – vai tie būtu konfidenciāli vai nē, kas varētu būt šo iestāžu rīcībā attiecībā uz Sankciju komitejas pamatojuma izklāstā apgalvotajiem faktiem, kurus tās uzskata par atbilstošiem pārbaudes tiesā veikšanai, kas jāveic Vispārējai tiesai apstākļos un robežās, ko Tiesa ir noteikusi 2013. gada 18. jūlija spriedumā Komisija u.c./*Kadi* (C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, turpmāk tekstā – “spriedums *Kadi II*”). Lūgums tika izpildīts norādītajā termiņā.
- 29 2014. gada 4. februāra tiesas sēdē tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas jautājumiem, pēc kā mutvārdu process tika slēgts un lieta tika nodota apspriedei.

Fakti

- 30 *A. Abdulrahim* apgalvo, ka viņš ir Apvienotās Karalistes pilsonis, dzimis Lībijā, un ka viņš pēc Apvienotās Karalistes lūguma ir ticis iekļauts vispirms Sankciju komitejas sarakstā un tad strīdīgajā sarakstā kā persona, kas tiek turēta aizdomās par terorisma atbalstīšanu. Šī iekļaušana FCO 2008. gada 5. novembra vēstulē sākotnēji tika pamatota ar apstākļiem, ka viņš bija *Libyan Islamic Fighting Group* (turpmāk tekstā – “LIFG”) biedrs, ka šī organizācija bija saistīta ar *Al-Qaida* un ka līdz ar to viņš atbilda iekļaušanas, ko veic Sankciju komiteja, kritērijiem. Tomēr kopš 2009. gada 4. novembra FCO esot aktīvi rīkojusies, lai viņa vārds tiktu svītrots no Sankciju komitejas saraksta.

- 31 Turklāt *A. Abdulrahim* apgalvo, ka Apvienotajā Karalistē vai citur pret viņu nekad nav tikusi veikta kriminālvajāšana saistībā ar viņa iespējamo iesaistīšanos *Al-Qaida* tīklā vai terorismā. Līdz ar to viņam nekad nav bijusi iespēja pierādīt savu nevainīgumu.

Juridiskais pamatojums

Par šīs prasības apjomu pēc tam, kad Tiesa lietu nodevusi atpakaļ

- 32 Kā pamatoti norādījusi Padome, apelācijas sūdzība neattiecas uz Vispārējās tiesas nolēmumu par prasību par zaudējumu atlīdzību un par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies saistībā ar šo prasību, kurš iekļauts rīkojumā par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas, un līdz ar to tas ir ieguvis *res judicata* spēku. Tādējādi atliek vien spriest par prasību atcelt tiesību aktu.

Par prasības pieņemamību

- 33 Šajā lietā netiek apstrīdēts, ka EKL 230. panta piektajā daļā paredzētais divu mēnešu pārsūdzības termiņš, kuru aprēķinājuši lietas dalībnieki no 14. dienas beigām pēc Regulas Nr. 1330/2008 publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī* atbilstoši Reglamenta 102. panta 1. punktam un kuram pieskaitīts fiksēts desmit dienu termiņš, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, kas paredzēts minētā reglamenta 102. panta 2. punktā, beidzās 2009. gada 16. martā.
- 34 Tāpat netiek apstrīdēts, ka parakstīta prasības pieteikuma un tā pielikumu kopija pa faksu tikusi saņemta Vispārējās tiesas kancelejā 2009. gada 16. martā, ka šī prasības pieteikuma apliecinātas kopijas ir saņemtas kancelejā 2009. gada 26. martā, tāpat kā tās eksemplārs ar jaunu parakstu, kas atšķiras no paraksta uz kopijas, kura saņemta pa faksu, un ka parakstīts prasības pieteikuma oriģināls Vispārējās tiesas kancelejā saņemts tikai 2009. gada 15. aprīlī jeb pēc tam, kad bija beidzies Reglamenta 43. panta 6. punktā paredzētais 10 dienu pēc nosūtīšanas pa faksu termiņš.
- 35 Līdz ar to prasība ir tikusi celta pēc termiņa atbilstoši šiem noteikumiem.
- 36 Ir jāatzīst, ka prasība ir tikusi celta pēc termiņa beigām arī tad, ja tā vietā, lai to aprēķinātu no Regulas Nr. 1330/2008 publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī* 2008. gada 23. decembrī, kā savos rakstveida apsvērumos ir darījuši lietas dalībnieki, to aprēķinātu no datuma, kad 2008. gada 30. decembrī ieinteresēto personu vajadzībām *Oficiālajā Vēstnesī* ticis publicēts paziņojums (skat. šā sprieduma 4. punktu), kā to noteikusi Tiesa 2013. gada 23. aprīļa spriedumā *Gbagbo u.c./Padome* (no C-478/11 P līdz C-482/11 P, 53.–59. punkts).
- 37 Tomēr no lietas materiālos iekļautās informācijas un *A. Abdulrahim* skaidrojumiem, kas tostarp iekļauti Vispārējās tiesas kancelejai nosūtītajā 2009. gada 8. maija vēstulē un kas pamatoti ar tai pievienotajiem apliecinošajiem dokumentiem, izriet, ka viņa advokāti 2009. gada 16. martā ap plkst. 17 ir vērsušies pasta sūtījumu dienestā, kurš ir atkarīgs no Apvienotās Karalistes vēsturiskā pasta operatora (turpmāk tekstā – “pasta sūtījumu dienests”), lai nosūtītu prasītāja parakstītu prasības pieteikuma oriģinālu un tā apliecinātās kopijas Vispārējās tiesas kancelejai Luksemburgā. Kancelejas adrese ir pareizi norādīta uz pasta sūtījuma dienesta aplokšnes, kas tam ir izmantota, un cena par pakalpojumu jeb 37,29 sterliņu mārciņu (GBP) ir tikusi pienācīgi nomaksāta.
- 38 2009. gada 25. martā Vispārējās tiesas kancelejas par telefonu brīdināti, ka tā vēl nav saņēmusi šādi pasta sūtījumu dienestam uzticētos dokumentus, *A. Abdulrahim* advokāti tajā pašā dienā ar starptautiskā pasta dienesta *DHL* palīdzību nosūtīja kancelejai jaunas prasības pieteikuma apliecinātas kopijas. Vienlaikus viņi nosūtīja Vispārējās tiesas kancelejai prasības pieteikuma eksemplāru ar jaunu oriģinālu parakstu, kurš tomēr atšķīrās no paraksta, kas bija uz prasības [sākotnējā] oriģināla. Šos dokumentus Vispārējās tiesas kanceleja saņēma 2009. gada 26. martā.

- 39 Vēlāk izrādījās, ka joprojām neizskaidrota iemesla dēļ pasta sūtījumu dienests nebija nosūtījis attiecīgos dokumentus, kuri *A. Abdulrahim* advokātiem bez paskaidrojumiem tikuši atgriezti 2009. gada 14. aprīlī. Tajā pašā dienā advokāti no jauna vērsās pie *DHL*, kurš nākamajā dienā nosūtīja Vispārējās tiesas kancelejai prasītāja parakstītu prasības pieteikuma oriģinālu.
- 40 Iepriekš minētajā 2009. gada 26. oktobra rīkojumā par juridisko palīdzību Vispārējās tiesas septītās palātas priekšsēdētājs uzskatīja, ka nav izslēgts, ka šie fakti un skaidrojumi pierāda neparedzētu apstākļu vai *force majeure* pastāvēšanu Tiesas statūtu 45. panta izpratnē vai ka notikusi piedodama kļūda, kas traucēja *A. Abdulrahim* iesniegt parakstītu prasības pieteikuma oriģinālu Vispārējās tiesas kancelejai desmit dienu laikā pēc šā oriģināla kopijas nosūtīšanas pa faksu atbilstoši Reglamenta 43. panta 6. punktam.
- 41 Padome un Komisija tomēr apgalvo, ka *A. Abdulrahim* minētie apstākļi nav uzskatāmi par ārkārtas apstākļiem, neparedzētiem apstākļiem vai *force majeure* Tiesas statūtu 45. panta otrās daļas un pastāvīgās judikatūras izpratnē.
- 42 Pirmkārt, *A. Abdulrahim* esot izvēlēties izmantot mazāk uzticamu pasta sūtījumu dienesta pakalpojumu attiecībā uz piegādes termiņiem un nosūtījuma izsekošanas iespējām. Proti, viņa advokātu 2009. gada 8. maija vēstulei pievienotajā paziņojumā par saņemšanu esot norādīts, ka izvēlētais pakalpojums bija pakalpojums bez izsekošanas. Atbilstoši pasta sūtījumu dienesta tīmekļa vietnei turklāt šā pakalpojuma nosūtīšanas termiņš ir vismaz četras dienas, bet divi citi šīs sabiedrības piedāvātie pakalpojumi piedāvājot izsekošanas iespējas un piegādes termiņu no vienas līdz trim dienām.
- 43 Otrkārt, *A. Abdulrahim* neesot pārbaudījis Vispārējās tiesas kancelejā, vai prasības pieteikuma oriģināls tajā ir nonācis līdz termiņa beigām. Viņš esot rīkojies tikai pēc tam, kad bija saņēmis telefona zvanu no kancelejas. Tomēr tobrīd, proti, vakarā pirms termiņa beigām, jau esot bijis par vēlu, lai atgūtu prasības pieteikuma oriģinālu no pasta sūtījumu dienesta un to nosūtītu Vispārējai tiesai termiņā.
- 44 Atbilstoši Komisijas apgalvotajam šādos apstākļos *A. Abdulrahim* nevar pamatoties uz sūtījumu dienesta nepareizu darbību vai kļūmēm, lai tiktu atbrīvots no prasības celšanas noilguma.
- 45 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Tiesas statūtu 45. pants ir piemērojams tādu neparastu grūtību gadījumā, kas nav atkarīgas no personas gribas un nav novēršamas pat tad, ja tiek veikti visi piesardzības pasākumi (Tiesas 1984. gada 9. februāra spriedums 284/82 *Acciaierie e Ferriere Busseni*/Komisija, *Recueil*, 557. lpp., 11. punkts; 1985. gada 26. novembra spriedums 42/85 *Cockerill-Sambre*/Komisija, *Recueil*, 3749. lpp., 10. punkts, un Tiesas 2007. gada 8. novembra rīkojums C-242/07 P Beļģija/Komisija, Krājums, I-9757. lpp., 16. un 17. punkts). Tiesa nesen atgādināja, ka attiecīgajai personai ir jāpierāda, pirmkārt, ka neparastu, neparedzamu un ārpus ieinteresētās personas ietekmes esošu apstākļu rezultātā tā nevarēja ievērot LESD 263. panta sestajā daļā paredzēto prasības celšanas termiņu un ka, otrkārt, tā nevarēja nodrošināties pret šīm sekām, bez pārmērīgām pūlēm veicot atbilstošus pasākumus (spriedums *Gbagbo* u.c./Padome, minēts iepriekš, 72. punkts). Konkrētāk, attiecīgajai personai ir rūpīgi jāseko uzsāktās tiesvedības gaitai un tostarp rūpīgi jāievēro paredzētie termiņi (skat. Tiesas 2011. gada 22. septembra spriedumu C-426/10 P *Bell & Ross*/ITSB, Krājums, I-8849. lpp., 48. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 46 Šajā lietā no faktiem un šā sprieduma 37.–39. punktā izklāstītajiem apstākļiem, kā arī no lietas materiāliem izriet, ka *A. Abdulrahim* advokāti ir rīkojušies ar prasīto rūpību un tostarp ir precīzi ievērojuši Praktisko instrukciju lietas dalībniekiem 7. punktu, saskaņā ar kuru prasības pieteikuma parakstīts oriģināls ir jānosūta “nekavējoties, uzreiz pēc kopijas nosūtīšanas [pa faksu]”. Proti, prasības pieteikuma parakstītais oriģināls tika nodots pasta sūtījumu dienestam 2009. gada 16. martā jeb tajā pašā dienā, kad kopija tika nosūtīta pa faksu.

- 47 Turklāt Vispārējā tiesa uzskata, ka minētie advokāti varēja saprātīgi sagaidīt, ka minētais parakstītais oriģināls nonāks kancelejā laikā, kas ir mazāks par viņu rīcībā esošajām desmit dienām no 2009. gada 16. marta. Proti, šim nolūkam viņi vērsās pie dienesta, kuram bija uzticama dienesta reputācija un kurš bija atkarīgs no Apvienotās Karalistes vēsturiskā pasta operatora. Turklāt pasta sūtījumu dienests savā tīmekļa vietnē norāda, ka parasti tas nodrošina sūtījumus uz Luksemburgu sava standartpakalpojuma ietvaros, kas ir arī pakalpojums, kuru ir izmantojuši *A. Abdulrahim* advokāti, – četru līdz sešu dienu laikā jeb laikā, kas ir daudz mazāks par viņu rīcībā esošajām desmit dienām, atstājot viņiem ērtu drošības rezervi.
- 48 Protams, kā norāda Komisija un Padome, pasta sūtījumu dienests piedāvā divus citus, daudz dārgākus starptautisku sūtījumu pakalpojumus, kas parasti nodrošina šāda sūtījuma nodošanu divu līdz triju dienu laikā un kas turklāt ļauj izsekot sūtījumu (*tracking*).
- 49 Tomēr nevar pieprasīt, lai prasītājs – *a fortiori* tad, ja – kā šajā lietā – tam tiek piešķirta juridiska palīdzība, – izvēlētos dārgākos starptautisko sūtījumu pakalpojumus, ko piedāvā pasta operators, ja šā paša operatora piedāvātais lētākais pakalpojums principā šķiet piemērots, lai nodrošinātu parakstītā prasības pieteikuma oriģināla nosūtīšanu Vispārējās tiesas kancelejai noteiktajā termiņā.
- 50 Attiecībā uz to, ka *A. Abdulrahim* advokāti nav pārliecinājušies, sazinoties ar Vispārējās tiesas kanceleju, ka tā ir saņēmusi parakstīto prasības pieteikuma oriģinālu, šis apstāklis nav noteicošs atbilstoši judikatūrai, kurā nav konkrēti prasīts veikt šādu darbību, vēl jo vairāk tādēļ, ka termiņi principā arī ir paredzēti, lai tos izsmeltu (Tiesas 1988. gada 19. aprīļa spriedums 71/87 *Inter-Kom, Recueil*, 1979. lpp., 20. punkts, un Vispārējās tiesas 2006. gada 20. jūnija spriedums T-251/04 *Griekija/Komisija*, Krājumā nav publicēts, 53. punkts).
- 51 Katrā ziņā tad, kad parakstīts prasības pieteikuma oriģināls tika uzticēts pasta sūtījumu dienestam, vairs nebija nekā, ko *A. Abdulrahim* advokāti būtu varējuši izdarīt, lai labotu šā dienesta kļūmi, jo pašas šīs kļūmes dēļ attiecīgais oriģināls tika “pazaudēts” un tādēļ viņi to nevarēja atgūt, lai arī kādu rūpību un pūles viņi būtu pielikuši, lai to citā veidā nodotu Vispārējās tiesas kancelejai.
- 52 Konkrētāk, 2009. gada 25. martā – tāpat kā iepriekšējās dienās –, ja *A. Abdulrahim* advokāti nevēlētos tikai gaidīt, cerot, ka pasta sūtījumu dienests atrod un nosūta laikā pazaudēto oriģinālu, viņu rīcībā patiesībā bija tikai viens “līdzeklis”, lai mēģinātu labot pasta sūtījumu dienesta kļūmi, proti, tieši Vispārējās tiesas kancelejai nosūtīt prasības pieteikuma eksemplāru ar jaunu oriģinālpakstītu, lai aizstātu iepriekšējo pazaudēto oriģinālu. Tieši šādu rīcību viņi arī veica, kā viņi paskaidroja tiesas sēdē.
- 53 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa uzskata, ka *A. Abdulrahim* advokāti pilnīgi ir ievērojuši rūpību, lai mēģinātu labot parakstītā prasības pieteikuma oriģināla negaidītu pazaudēšanu un šādi ievērotu paredzēto termiņu.
- 54 Tādējādi šajā lietā ir izpildīti neparedzētu apstākļu kritēriji atbilstoši judikatūrai, jo prasības celšanas termiņa neievērošana ir pilnīgi un vienīgi piedēvējama pasta dienesta nepareizai darbībai vai kļūmei, kas joprojām nav izskaidrota, kas nebija normāli paredzama un kuru ir mēģināts labot ar pilnīgu rūpību.
- 55 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka iebildums par nepieņemamību, ko ir izvirzījusi Komisija un atbalstījusi Padome, ir jānoraida.

Par rakstveida apsvērumu, kurus pēc lietas nodošanas atpakaļ ir iesniedzis A. Abdulrahim, pieņemamību

- 56 Padome norāda, ka *A. Abdulrahim* apsvērumi par tiesvedības turpmāko virzību Vispārējai tiesai tika nosūtīti pa elektronisko pastu 2013. gada 26. jūlijā, bet atbilstoši tās teiktajam šo apsvērumu parakstītais oriģināls tika iesniegts pēc Reglamenta 43. panta 6. punktā noteiktā desmit dienu termiņa beigām. Līdz ar to par datumu, kurā tika iesniegti šie apsvērumi, uzskatot 2013. gada 13. augustu. Tādēļ Padome uzskata, ka šie apsvērumi ir nepieņemami, jo tie esot iesniegti pēc Reglamenta 119. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā divu mēnešu termiņa.
- 57 Šajā ziņā Padome balstās uz pieņēmumu, ka minētais divu mēnešu termiņš no brīža, kad attiecīgajai personai paziņots par spriedumu, ar kuru lieta nodota atpakaļ, kuram pieskaita papildu fiksētu desmit dienu termiņu, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, beidzās jau 2013. gada 13. augustā.
- 58 No tiesvedības lietas materiālos iekļautajiem datiem izriet, ka šis termiņš patiesi beidzās šajā pašā dienā 2013. gada 13. augustā. Proti, spriedums, ar kuru lieta nodota atpakaļ, ticis paziņots *A. Abdulrahim*, viņam nosūtot šo spriedumu ierakstītā vēstulē pa pastu, kura saņemšanu viņš apliecinājis 2013. gada 3. jūnijā. Tādējādi Reglamenta 119. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais termiņš, kuram pieskaita fiksētu desmit dienu termiņu, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, beidzās 2013. gada 13. augustā.
- 59 Līdz ar to *A. Abdulrahim* rakstveida apsvērumi tika iesniegti Vispārējās tiesas kancelejā minētā termiņa pēdējā dienā ieskaitot un tie nav jānoraida kā nepieņemami.

Par prasību atcelt prasību pēc būtības

- 60 Savas prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam *A. Abdulrahim* formāli izvirza četrus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz viņa tiesību tikt uzklautam pārkāpumu. Otrais attiecas uz viņa tiesību uz efektīvu pārbaudi tiesā un/vai viņa tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu, kas ir aizsargātas Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECPAK) 6. un 13. pantā un proklamētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, pārkāpumu. Trešais attiecas uz viņa tiesību mierīgi izmantot savu mantu un savu īpašumu pārkāpumu. Ceturtais ir saistīts ar viņa tiesību uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību pārkāpumu.
- 61 Būtībā sprieduma par lietas nodošanu atpakaļ 75. punktā Tiesa tāpat ir norādījusi, ka *A. Abdulrahim* ir ne tikai atsaucies uz pamatiem par viņa tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, bet arī “ir apstrīdējis to, ka būtu bijis saistīts ar *Al-Qaida*”, un ka viņš “apgalvoja, ka [...] tika iekļauts strīdīgajā sarakstā tikai tādēļ, ka piederēja pie Lībijas bēgļu kopienas, no kuras dažas personas – atbilstoši Apvienotās Karalistes apgalvotajam – esot bijušas iesaistītas teroristiskās darbībās”.
- 62 Attiecībā uz tiesvedību jānorāda, ka savā spriedumā *Kadi II* (119. punkts) Tiesa nosprieda, ka gadījumā, ja attiecīgā persona apstrīd lēmuma par viņas vārda iekļaušanu vai saglabāšanu strīdīgajā sarakstā tiesiskumu, Savienības tiesai, tostarp veicot tā pamatojuma tiesiskuma pārbaudi tiesā, ar kādu ir pamatots minētais lēmums, ir jānodrošina, lai šis lēmums būtu balstīts uz pietiekami drošiem faktiem. Tas nozīmē, ka ir jāpārbauda pamatojuma izklāstā norādītie fakti, kas ir minētā lēmuma pamatā, tādēļ pārbaudē tiesā ir jāizvērtē ne tikai norādīto apsvērumu abstrakta ticamība, bet arī tas, vai šie apsvērumi vai vismaz viens no tiem, kurš tiek uzskatīts par pašu par sevi pietiekamu šā pašā lēmuma pamatošanai, ir pamatoti.
- 63 Šajā nolūkā Savienības tiesai ir jāveic šī pārbaude, vajadzības gadījumā pieprasot kompetentajai Savienības iestādei iesniegt atbilstošu – konfidenciālu vai nekonfidenciālu – informāciju vai pierādījumus, lai varētu veikt šādu pārbaudi (spriedums *Kadi II*, 120. punkts; pēc analogijas skat. arī

Tiesas 2013. gada 4. jūnija spriedumu C-300/11 ZZ, 59. punkts). Šajā lietā, tieši lai izpildītu šos noteikumus, kurus Tiesa ir paredzējusi pārbaudes veikšanai Savienības tiesā, Vispārējā tiesa ir veikusi šā spriedums 28. punktā aprakstītos procesa organizatoriskos pasākumus.

- 64 Proti, tieši kompetentajai Savienības iestādei apstrīdēšanas gadījumā ir jāpierāda pret attiecīgo personu vērsto apsvērumu pamatotība, nevis šai personai ir jāiesniedz attaisnojoši pierādījumi par to, ka minētie iemesli nav pamatoti (spriedums *Kadi II*, 121. punkts).
- 65 Šajā nolūkā minētajai iestādei nav jāiesniedz Savienības tiesā visa informācija un pierādījumi, kas saistīti ar Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā norādītajiem apsvērumiem. Tomēr ir būtiski, lai iesniegtā informācija un pierādījumi pamatotu apsvērumus, kas vērsti pret attiecīgo personu (spriedums *Kadi II*, 122. punkts).
- 66 Ja kompetentā Savienības iestāde nevar izpildīt Savienības tiesas lūgumu, tad šai tiesai ir jābalstās tikai uz tai paziņoto informāciju, proti, šajā gadījumā – uz norādēm Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā, apsvērumiem un attaisnojošiem pierādījumiem, ko iesniegusi attiecīgā persona, kā arī kompetentās Savienības iestādes atbildi uz šiem apsvērumiem. Ja šī informācija neļauj konstatēt, ka apsvērumi ir pamatoti, Savienības tiesa neņem vērā šos apsvērumus kā lēmuma par attiecīgo iekļaušanu vai saglabāšanu iespējamo pamatojumu (spriedums *Kadi II*, 123. punkts).
- 67 Turpretī, ja kompetentā Savienības iestāde iesniedz atbilstošu informāciju vai pierādījumus, Savienības tiesai ir jāpārbauda, vai, ņemot vērā šo informāciju vai pierādījumus, norādītie fakti ir ticami, un atkarībā no attiecīgās lietas apstākļiem un ņemot vērā iespējamus apsvērumus, ko par tiem iesniegusi tostarp attiecīgā persona, ir jāizvērtē to ticamība (spriedums *Kadi II*, 124. punkts), vajadzības gadījumā izmantojot paņēmienus, kas ļauj līdzsvarot pamatotās rūpes par drošību attiecībā uz, pieņemot minēto aktu, vērā ņemto ziņu veidu un avotiem, no vienas puses, un vajadzību pietiekami nodrošināt lietas dalībniekiem viņu procesuālo tiesību ievērošanu atbilstoši Tiesas sprieduma *Kadi II* 125.–129. punktā norādītajai kārtībai, no otras puses.
- 68 Ņemot vērā, ka attiecīgie ierobežojošie pasākumi ir preventīvi, ja, veicot apstrīdētā akta tiesiskuma pārbaudi, kas noteikta sprieduma *Kadi II* 117.–129. punktā, Savienības tiesa uzskata, ka vismaz viens no Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā minētajiem apsvērumiem ir pietiekami precīzs un konkrēts, ka tas ir pamatots un pats tādējādi ir pietiekams pamats šā akta pamatošanai, ar to, ka pārējie minētie apsvērumi tādi nav, nevar tikt pamatota minētā lēmuma atcelšana. Pretējā gadījumā tā atceltu apstrīdēto tiesību aktu (spriedums *Kadi II*, 130. punkts).
- 69 No iepriekš minētajiem analīzes elementiem izriet, ka tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošanai ir vajadzīgs, pirmkārt, lai kompetentā Savienības iestāde paziņotu attiecīgajai personai Sankciju komitejas iesniegto pamatojuma izklāstu, uz kuru ir balstīts lēmums par minētās personas vārda iekļaušanu vai saglabāšanu strīdīgajā sarakstā, lai tā ļautu viņai lietderīgi paziņot savus apsvērumus šajā jautājumā un lai tā rūpīgi un objektīvi izvērtētu, vai, ņemot vērā iesniegtos apsvērumus un iespējamus šīs personas iesniegtos attaisnojošos pierādījumus, norādītie apsvērumi ir pamatoti (spriedums *Kadi II*, 135. punkts).
- 70 Minēto tiesību ievērošana nozīmē, pirmkārt, ka apstrīdēšanas tiesā gadījumā Savienības tiesai tostarp ir jāpārbauda, vai Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā minētie apsvērumi ir pietiekami precīzi un konkrēti, kā arī – vajadzības gadījumā –, vai, ņemot vērā iesniegto informāciju, ir pierādīta attiecīgajiem apsvērumiem atbilstošo faktu atbilstība patiesībai (spriedums *Kadi II*, 136. punkts).
- 71 Turpretī ar to, ka kompetentā Savienības iestāde nepadara pieejamu attiecīgajai personai un vēlāk – Savienības tiesai informāciju vai pierādījumus, kas ir zināmi tikai Sankciju komitejai vai attiecīgajam Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) loceklim un kas attiecas uz pamatojuma izklāstu, kurš ir attiecīgā lēmuma pamatā, pašu par sevi nevar tikt pamatots šo pašu tiesību pārkāpuma konstatējums. Tomēr šādā situācijā Savienības tiesai, kas ir tikusi aicināta, ņemot vērā apsvērumus un attaisnojošos

pierādījumus, ko, iespējams, iesniegusi attiecīgā persona, kā arī kompetentās Savienības iestādes atbildi uz šiem apsvērumiem, pārbaudīt, vai apsvērumi, kas ir minēti Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā, ir pamatoti, nebūs papildu informācijas vai pierādījumu. Līdz ar to, ja tā nevar konstatēt šo apsvērumu pamatotību, šie apsvērumi nevar tikt izmantoti par pamatojumu apstrīdētajam lēmumam par iekļaušanu sarakstā (spriedums *Kadi II*, 137. punkts).

- 72 Šajā lietā pamatojuma izklāstā iekļautajos apsvērumos, ko paziņojusi Sankciju komiteja (skat. šā sprieduma 6. punktu), *A. Abdulrahim* galvenokārt tika pārmesta “apzināta iesaistīšanās organizācijā, kas ir saistīta ar *Al-Qaida* un tās teroristiskajām darbībām”, proti, *LIFG*. Konkrētāk, *A. Abdulrahim* tiek pārmests, ka viņš, pirmkārt, ir ieņēmis augstus amatus *LIFG*, otrkārt, joprojām cieši kontaktējas ar augstu stāvošām personām *LIFG* Apvienotajā Karalistē, treškārt, ir cieši saistīts ar direktoriem glābšanas aģentūrā *Sanabel*, ceturtkārt, ir cieši saistīts ar *Ghuma Abd'rabbah*, *Taher Nasuf* un *Abdulbaqi Mohammed Khaled* un, piektkārt, ir cieši saistīts ar *Ismail Kamoka*.
- 73 Pirmām kārtām vispārējo interešu apsvērumi, kas izvirzīti pret *A. Abdulrahim*, ir balstīti uz divkārtu kopēju pieņēmumu, kas ir skaidri norādīts pamatojuma izklāstā un atbilstoši kuram, pirmkārt, *A. Abdulrahim* esot bijis “iesaistīts” *LIFG* un, otrkārt, *LIFG* sākumā esot bijusi saistīta ar *Al-Qaida* un vēlāk – saplūdusi ar šo organizāciju, tādējādi visi tās biedri un sabiedrotie atbilstot iekļaušanas, ko veic Sankciju komiteja, kritērijiem kā personas, kas ir saistītas ar *Al-Qaida*. Apgalvotā saikne starp *A. Abdulrahim* ar *Al-Qaida* attiecīgi ir balstīta tikai uz viņa saikni ar *LIFG*, no vienas puses, un uz *LIFG* pievienošanos *Al-Qaida*, ar kuru tā oficiāli saplūda 2007. gada novembrī, no otras puses.
- 74 Tomēr jāatzīst, ka šis divkārtais pieņēmums nav ticis stingri pierādīts un pamatots, ne tikai ņemot vērā *A. Abdulrahim* detalizētos atspēkojošos apsvērumus, bet arī lietas materiāliem pievienotos faktu konstatējumus, ko veikušas kompetentās Anglijas tiesu varas iestādes nolēmumos, ko iesniedzis *A. Abdulrahim* un kas pievienoti lietas materiāliem.
- 75 Attiecībā uz šo atspēkojošo apsvērumu būtību it īpaši būtu jāpievērš uzmanība *A. Abdulrahim* 2009. gada 13. marta rakstiskajam paziņojumam (“witness statement”) (prasības pieteikuma 11. pielikums), viņa advokātu 2009. gada 19. augusta Komisijai adresētajai vēstulei, atbildot uz pamatojuma izklāstu (Padomes replikas 4. pielikums), un viņa advokātu 2010. gada 16. aprīļa vēstulei, kas adresēta Komisijai un sagatavota saistībā ar *A. Abdulrahim* gadījuma atkārtotas izvērtēšanas procedūru (*A. Abdulrahim* apsvērumu pēc lietas nodošanas atpakaļ 1. pielikums).
- 76 Šajā ziņā *A. Abdulrahim* būtībā apgalvo, ka nekad nav bijis saistīts ar *Al-Qaida*, Osamu bin Ladenu vai *Taliban* tiklu un ka nekādi nav bijis saistīts ar teroristiskajām darbībām. Konkrēti attiecībā uz viņa apgalvoto iesaistīšanos *Al-Qaida* viņš skaidro, ka viņš ir bēdzis uz Lībiju, jo bija pretojies pulkveža Kadāfi režīmam un viņa dzīvība bijusi apdraudēta, kas ir arī iemesls, kādēļ Apvienotā Karaliste viņam piešķīra patvēruma tiesības. Viņš apgalvo, ka pievienojās *LIFG* 1996. gadā, jo tā pretojās pulkveža Kadāfi režīmam un sludināja islāmu, bet piebilst, ka viņš pārtrauca tajā jebkādā veidā iesaistīties kopš 2000. gada beigām vai kopš 2001. gada sākuma. Attiecībā uz *LIFG* apgalvoto saistību ar *Al-Qaida* viņš apgalvo, ka tikai “*LIFG* Afganistānas grupas” daļa pievienojās *Al-Qaida* 2007. gadā, ko intervijas laikā 2008. gada 17. aprīlī esot apstiprinājis pats *Ayman Al-Zawahiri*. Viņš paziņo, ka ir gatavs pieaicināt lieciniekus, kas apstiprināšot viņa vārdus, kā arī iesniegt eksperta *LIFG* organizācijas un darbības jautājumos, kā arī attiecībā uz situāciju Lībijā atzinumu, ja Vispārējā tiesa to uzskatīs par vajadzīgu.
- 77 Tā kā atbildētājas iestādes nav iesniegušas nekādu citu informāciju vai pierādījumu, lai pamatotu pieņēmumu par *A. Abdulrahim* piederību *LIFG*, tas tātad no juridiskā viedokļa ir pietiekami pierādīts tikai attiecībā uz laikposmu no 1996. gada līdz 2000. gada beigām vai līdz 2001. gada sākumam jeb uz laikposmu, uz kuru apgalvojumi par *LIFG* saistību ar *Al-Qaida* un vēl jo mazāk – apgalvojumi par šo divu vienību saplūšanu 2007. gada novembrī konkrēti neattiecas. Šajā ziņā ir jākonstatē, ka atbilstoši *A. Abdulrahim* teiktajam brīdī, kad 2001. gada 6. oktobrī viņš tika iekļauts Sankciju komitejas sarakstā, viņš jau apmēram gadu kā bija pārtraucis būt *LIFG* biedrs. Tāpat ir jānorāda nošķirtība laikā, kas pastāv

starp laikposmu, par kuru ir pierādīta *A. Abdulrahim* piederība *LIFG*, – no 1996. gada līdz 2000. gada beigām vai līdz 2001. gada sākumam, un datumu, kurā viņš tika iekļauts strīdīgajā sarakstā – 2008. gada 22. decembrī (šajā ziņā skat. spriedumu *Kadi II*, 156. punkts).

- 78 Ciktāl tajos ir iekļauti noteikti atbilstoši apsvērumi par *LIFG* un tās biedriem, ir jāņem vērā arī daži kompetento Anglijas tiesu varu iestāžu nolēmumi, ko lietas materiāliem ir iesniedzis *A. Abdulrahim*, proti: *Special Immigration Appeal Commission (SIAC)* [Speciālās Imigrācijas lietu apelācijas komisijas] 2007. gada 27. aprīļa nolēmums *DD* un *AS* pret *Secretary of State for the Home Department SC/50/2005* un *SC/42/2005*, *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court* [Augstākās tiesas Karaliskās Administratīvās tiesas] 2008. gada 14. novembra spriedums *AU* u.c. pret *Secretary of State of the Home Department* [2008] *EWHC 2789 (Admin)* un *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court* 2009. gada 30. aprīļa spriedums *AV* pret *Secretary of State for the Home Department* [2009] *EWHC 902 (Admin)* (attiecīgi replikas Komisijai 3., 4. un 5. pielikums).
- 79 Pirmkārt, ar šiem nolēmumiem būtībā tiek apstiprināts, ka vismaz līdz 2004. gada martam Apvienotās Karalistes drošības dienesti neuzskatīja *LIFG* par draudu valsts drošībai, jo tolaik tās galvenais mērķis bija Lībijas valdības gāšana. Tā *SIAC* nolēmumā tostarp norādīts, ka *ASV LIFG* tika aizliegta kā teroristiska organizācija tikai 2004. gadā un Apvienotajā Karalistē – 2005. gada 14. oktobrī.
- 80 Otrkārt, no šiem nolēmumiem būtībā izriet, ka atbilstoši kompetento Anglijas tiesu varas iestāžu uzskatam pat pēc 2001. gada un līdz 2007. gadam un pēc tam ne visi *LIFG* biedri bija saistīti vai pievienojās *Al-Qaida*, bet tikai viņu daļa. Tādējādi šīs tiesu varas iestādes atteicās paziņot, ka tas, ka persona ir saistīta ar *LIFG*, automātiski pierāda, ka šai personai ir saikne ar *Al-Qaida*. Šo iestāžu pieeja drīzāk bija apgalvot, ka daži *LIFG* biedri varēja būt pakļāvušies *Al-Qaida* vai būt ar to saistīti, bet citi palika vērsti tikai uz Lībiju. Līdz ar to atbilstoši to uzskatam saikne ar *Al-Qaida* ir jāizvērtē katrā gadījumā atsevišķi, pamatojoties uz katras attiecīgās personas konkrētajām darbībām.
- 81 Ir jānorāda, ka divi no šiem trim nolēmumiem tika pieņemti pirms *A. Abdulrahim* vārda iekļaušanas strīdīgajā sarakstā.
- 82 Šādos apstākļos ar vienīgo pierādīto faktu, ka *A. Abdulrahim* ir piederējis *LIFG* laikposmā, kurā, kā viņš atzinis, viņš ir bijis tās biedrs, nevar pamatot Savienības līmeņa ierobežojošu pasākumu piemērošanu viņam – kā personai, kas saistīta ar *Al-Qaida*.
- 83 Otrām kārtām attiecībā uz konkrētajiem apsvērumiem, kas vērsti pret *A. Abdulrahim* Sankciju komitejas sniegtajā pamatojuma izklāstā un kas pārņemti pamatojuma kopsavilkumā, ir jānorāda, ka vai nu tie ir nepietiekami precīzi un konkrēti, lai atbilstu prasībām, kas raksturīgas pienākumam norādīt pamatojumu un efektīvas pārbaudes veikšanai tiesā, vai arī – un katrā ziņā – tie nav pamatoti ne ar kādu informāciju vai pierādījumu, kas ļautu pierādīt pamatotību ar faktiem, pat tad, kad *A. Abdulrahim* to punktu pa punktam ir spēcīgi un detalizēti apstrīdējis.
- 84 Tādējādi attiecībā uz pirmo konkrēto apsvērumu, kas norādīts pamatojuma izklāstā un apkopots šā sprieduma 72. punktā, nav tikusi iesniegta nekāda informācija vai pierādījums, lai pamatotu apgalvojumu, uz kuru tas ir balstīts, pat tad, kad *A. Abdulrahim* ir noliedzis, ka būtu "ieņēmis augstus amatus *LIFG*".
- 85 Attiecībā uz otro konkrēto apsvērumu, kas norādīts pamatojuma izklāstā un apkopots šā sprieduma 72. punktā, apgalvojums, ka *A. Abdulrahim* "joprojām cieši kontaktējas ar augstu stāvošām personām *LIFG* Apvienotajā Karalistē", ir nepietiekami precīzs un konkrēts, jo tajā nav nekādas norādes par attiecīgo personu identitāti, nedz arī par šo "ciešo kontaktu" būtību. Katrā ziņā no juridiskā viedokļa tas nav pietiekami pamatots, ņemot vērā *A. Abdulrahim* detalizētos skaidrojumus, kas apkopoti šā sprieduma 76. punktā.

- 86 Attiecībā uz trešo konkrēto apsvērumu, kas norādīts pamatojuma izklāstā un apkopots šā sprieduma 72. punktā, nav tikusi iesniegta nekāda informācija vai pierādījums, lai pamatotu apgalvojumu, uz kuru tas ir balstīts, pat tad, kad *A. Abdulrahim* ir noliedzis, ka būtu “cieši saistīts ar direktoriem glābšanas aģentūrā *Sanabel*”.
- 87 Attiecībā uz ceturto konkrēto apsvērumu, kas norādīts pamatojuma izklāstā un apkopots šā sprieduma 72. punktā, – saskaņā ar kuru *A. Abdulrahim* esot “cieši saistīts ar *Ghuma Abd'rabbah, Taher Nasuf* un *Abdulbaqi Mohammed Khaled*”, *A. Abdulrahim* savā 2009. gada 13. marta rakstveida paziņojumā un viņa advokātu 2009. gada 19. augusta vēstulē Komisijai tostarp ir skaidrojis, ka pirmo minēto personu viņš pazinis tikai no “sociālā” viedokļa, jo viņa izcelsme esot meklējama tajā pašā Lībijas reģionā kā viņam, ka viņš vienu vienīgu reizi esot bijis otrās minētās personas mājoklī un pēdējo reizi viņu esot redzējis 2003. gadā vai 2004. gadā un ka trešā persona, kas ir viņa sievastēvs, tāpat esot kļūdaini tikusi iekļauta strīdīgajā sarakstā savas saistības ar *LIFG* dēļ. Savos rakstveida apsvērumos *A. Abdulrahim* vēl ir norādījis, ka viņš pazīst daudzus Lībijas kopienas locekļus, kas ekspatriēti uz Apvienoto Karalisti, jo tā esot maza kopiena un lielākā bēgļu daļa savā starpā esot pazīstama un savstarpēji palīdzot, bet ka neesot iespējams zināt, vai kāds šīs kopienas loceklis bijis iesaistīts terorismā vai nē. Tā kā nepastāv cita detalizēta skaidrojuma attiecībā uz šīm trijām personām, viņu saiknes ar *A. Abdulrahim* būtību un viņu personīgo iesaistīšanos jebkādā teroristiskā darbībā, minētais ceturtais konkrētais apsvēruma no juridiskā viedokļa nav pietiekami ticis pamatots.
- 88 Attiecībā uz piekto konkrēto apsvērumu, kas norādīts pamatojuma izklāstā un apkopots šā sprieduma 72. punktā, – saskaņā ar kuru *A. Abdulrahim* esot “cieši saistīts ar *Ismail Kamoka*”, kurš, atbildot uz apsūdzību dalībā teroristiskā pasākumā, esot atzinis sevi par vainīgu Apvienotajā Karalistē 2007. gada jūnijā, – *A. Abdulrahim* savā 2009. gada 13. marta rakstveida paziņojumā un viņa advokātu 2009. gada 19. augusta vēstulē Komisijai tostarp ir skaidrojis, ka viņš bija saticis *I. Kamoka* Saūda Arābijā universitātes studiju laikā, ka pēdējais minētais meklējis patvērumu Apvienotajā Karalistē apmēram divus gadus pirms viņa paša, ka tajā laikā viņi atkārtoti redzējušies, pēdējo reizi pirms diviem vai divarpus gadiem, bet ka viņš neesot zinājis par šīs personas iespējamo krimināltiesisko notiesāšanu. Ņemot vērā šos detalizētos skaidrojumus, nevar uzskatīt par pietiekami pierādītu no juridiskā viedokļa, ka *A. Abdulrahim* bija “cieši saistīts” ar *I. Kamoka*. Līdz ar to šīs pēdējās minētās personas iespējamā krimināltiesiskā notiesāšana saistībā ar teroristisku darbību, pat pieņemot, ka tā ir pierādīta, nevar tikt attiecināta uz *A. Abdulrahim*, jo nav nekāda cita skaidrojuma par viņa personisko iesaistīšanos šādā darbībā. Līdz ar to piektais konkrētais apsvēruma no juridiskā viedokļa nav pietiekami ticis pamatots.
- 89 Līdz ar to šajā lietā nekāda informācija no pamatojuma izklāsta neļauj no juridiskā viedokļa pietiekami pierādīt, ka *A. Abdulrahim* faktiski bija saistīts ar *Al-Qaida* dienā, kad viņš ticis iekļauts strīdīgajā sarakstā.
- 90 Komisijas atbildei uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem pielikumā esošie dokumenti, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2014. gada 20. janvārī, tāpat neļauj konstatēt apsvērumu, kas vērsti pret *A. Abdulrahim*, pamatotību. Vispār šie dokumenti *a priori* šķiet neatbilstoši, ciktāl tie lielākoties ir pieņemti gan pēc *A. Abdulrahim* vārda iekļaušanas Sankciju komitejas sarakstā, gan pēc Regulas Nr. 1330/2008 pieņemšanas, un līdz ar to ne Sankciju komiteja, ne Komisija tos nevarēja būt ņēmusi vērā, izvērtējot iespēju iesaldēt *A. Abdulrahim* līdzekļus.
- 91 Konkrētāk, *FCO* pretterorisma departamenta vadītāja 2011. gada 18. maija rakstiskajā liecībā (“witness statement”), kas sniegta *High Court* lietā *The Queen on the application of Abdulbasit Abdulrahim* pret *Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs* (Komisijas atbildes 1. pielikums), galvenokārt ir atklāts, ka *FCO* sākotnējais lēmums piedāvāt *A. Abdulrahim* iekļaut Sankciju komitejas sarakstā 2008. jūlijā galvenokārt bija balstīts uz to, ka “ierēdņi, kas bija atbildīgi par lietas materiāliem, uzskatīja, ka pastāv pārliecinoši lietas materiāli, atbilstoši kuriem [*A. Abdulrahim*] bija [*LIFG*] loceklis” un tādēļ bijis “saistīts ar *Al-Qaida*” (21. punkts). Nekāda informācija vai pierādījums tomēr nepamato

šo pārliecību, lai arī pamatojuma izklāsts, ko Apvienotā Karaliste nosūtījusi Sankciju komitejai pēc šā lēmuma pieņemšanas, lai pamatotu šo iekļaušanu, visos pamatojuma kopsavilkuma punktos atbilst Sankciju komitejas pamatojuma izklāstam.

- 92 Komisijas atbildes 2. pielikums ir *Ayman Al Zawahiri* un *Abu Laith Al Libi* 2007. gada 3. novembra runu, kurās tika paziņots par *LIFG* un *Al-Qaida* formālu saplūšanu, transkripcija. Tomēr šim dokumentam šajā lietā nav nozīmes, ņemot vērā apsvērumus, kas jau izklāstīti, izvērtējot pret *A. Abdulrahim* vērstos vispārējo interešu apsvērumus (skat. šā sprieduma 73.–82. punktu).
- 93 Komisijas atbildes 3. pielikums ir 2010. gada 8. decembra vēstule, ko Apvienotās Karalistes pastāvīgais pārstāvis nosūtījis Sankciju komitejas priekšsēdētājam, tostarp izklāstot iemeslus, kādēļ šī dalībvalsts atbalsta lūgumu svītrot *A. Abdulrahim* no Sankciju komitejas saraksta, bet neprecizējot iemeslus, kādēļ viņa iekļaušana minētajā sarakstā tika uzskatīta par pamatotu 2008. gada jūlijā.
- 94 Komisijas atbildes 4. pielikums ir *FCO* 2014. gada 18. janvāra vēstule Komisijai ar 1., 2. un 3. pielikumā pievienotajiem dokumentiem.
- 95 Komisijas atbildes 5. un 6. pielikums ir raksti presē, kuros minēta *LIFG* un *Al-Qaida* saplūšana 2007. gadā. Šajā lietā tiem nav nozīmes, ņemot vērā apsvērumus, kas jau izklāstīti, izvērtējot pret *A. Abdulrahim* vērstos vispārējo interešu apsvērumus (skat. šā sprieduma 73.–82. punktu).
- 96 Visbeidzot, Komisijas atbildes 7., 8. un 9. pielikums ir raksti vai pētījumi, kuros galvenokārt ir vispārīga informācija vai nu par *LIFG*, vai par *Al-Qaida*, vai arī par islāma terorismu Apvienotajā Karalistē, un tie nekādi neattiecas uz *A. Abdulrahim* konkrēto gadījumu.
- 97 No iepriekš minētās analīzes un no tās lietas materiālos iekļautās informācijas, kas ir Vispārējās tiesas rīcībā, izriet, ka neviens no apgalvojumiem, kas pret *A. Abdulrahim* izvirzīti Sankciju komitejas iesniegtajā pamatojuma izklāstā, nav tāds, ar ko varētu tikt pamatota ierobežojošo pasākumu piemērošana viņam Savienības mērogā, vai nu nepietiekama pamatojuma, vai tādas informācijas vai pierādījumu trūkuma dēļ, ar ko būtu pamatots attiecīgais apsvērumus, to pretstatot ieinteresētās personas detalizētajiem noliedzošajiem apgalvojumiem (šajā ziņā skat. spriedumu *Kadi II*, 163. punkts).
- 98 Šādos apstākļos Regula Nr. 1330/2008 ir jāatceļ iepriekšējā punktā minēto juridisko apsvērumu dēļ (šajā ziņā skat. spriedumu *Kadi II*, 164. punkts) un nav vajadzības spriest par pārējiem *A. Abdulrahim* izvirzītajiem pamatiem, iebildumiem un argumentiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 99 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Padomei un Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tām ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies prasības atcelt tiesību aktu ietvaros, tostarp tos, kas radušies apelācijas tiesvedībā Tiesā, atbilstoši *A. Abdulrahim* prasījumiem.
- 100 Saskaņā ar šā paša reglamenta 97. panta 3. punktu, tā kā *A. Abdulrahim* ir piešķirta juridiskā palīdzība un Vispārējā tiesa ir piespriedusi atbildētājam iestādēm atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, šīm iestādēm Vispārējās tiesas kasē ir jāatmaksā summa, kas tika izmaksāta juridiskās palīdzības mērķiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospriež:

- 1) **atcelt Komisijas 2008. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 1330/2008, ar kuru 103. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban, ciktāl tā attiecas uz *Abdulbasit Abdulrahim*;**
- 2) **Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *A. Abdulrahim* tiesāšanās izdevumus, kas radušies prasības atcelt tiesību aktu ietvaros, kā arī summu, ko Vispārējā tiesa izmaksāja juridiskās palīdzības mērķiem.**

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 14. janvārī.

[Paraksti]